

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **HOTEL BORNÝ – F, s.r.o.**, se sídlem Staré Splavy 0249, zastoupený Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 8. 4. 2016, č. j. 59 Ad 16/2014 – 76,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené advokátce Mgr. Pavlíně Zámečnickové **se** odměna ani náhrada hotových výdajů **nepřiznávají**.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 29. 4. 2015, č. j. 59 Ad 16/2014 – 42, bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě, kterou žalobce (stěžovatel) brojil proti rozhodnutím žalované ze dne 30. 6. 2014, č. j. 45000/04963/14/020/RB a č. j. 45000/04978/14/020/RB, kterými byla jako opožděná zamítnuta odvolání stěžovatele proti rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa ze dne 30. 4. 2014, č. j. 45001/013208/14/220/PE a č. j. 45001/013210/14/220/PE, kterými Okresní správa sociálního zabezpečení Česká Lípa zamítla námitky stěžovatele proti jejím výkazům nedoplatek, jimiž byly dle § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, stěžovateli předepsány dlužné částky na pojistném na sociální zabezpečení a penále.

Řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti zmiňovanému usnesení krajského soudu vedl Nejvyšší správní soud pod sp. zn. 5 Ads 100/2015, přičemž v uvedeném řízení

z obchodního rejstříku zjistil, že ve vztahu ke stěžovateli bylo zahájeno insolvenční řízení na základě vyhlášky Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 21. 12. 2011, č. j. KSLB 76 INS 24005/2011-A-3. Účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly dne 21. 12. 2011 v 10:19 hod. Na základě usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 22. 5. 2015, č. j. KSLB 76 INS 24005/2011-A-120, bylo rozhodnuto o zjištění úpadku stěžovatele a o prohlášení konkursu na majetek dlužníka (stěžovatele). Účinky tohoto rozhodnutí nastaly dne 22. 5. 2015 ve 14:45 hodin. Insolvenčním správcem dlužníka (stěžovatele) byl ustanoven Ing. Aleš Klaudy, IČO 67222544.

Nejvyšší správní soud účastníky řízení a insolvenčního správce informoval přípisem ze dne 15. 6. 2015, č. j. 5 Ads 100/2015 – 17, že dle § 140a odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), došlo zveřejněním rozhodnutí o úpadku v insolvenčním rejstříku dne 22. 5. 2015 ve 14:45 hod. k přerušení předmětného řízení. Shodný účinek ke shodnému okamžiku mělo dle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona rovněž prohlášení konkursu na majetek dlužníka (stěžovatele). V této souvislosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 Ads 100/2015 – 18, v souladu s § 264 odst. 1 insolvenčního zákona určil insolvenčnímu správci dlužníka (stěžovatele) lhůtu dvou týdnů od doručení tohoto usnesení, ve které insolvenční správce mohl podat návrh na pokračování v řízení. Podal-li by insolvenční správce dlužníka (stěžovatele) takový návrh v určené lhůtě, stal by se účastníkem řízení místo dlužníka - stěžovatele (§ 264 odst. 1 insolvenčního zákona). Insolvenční správce dlužníka (stěžovatele) však předmětný návrh v určené lhůtě nepodal. V takovém případě může daný návrh podat dlužník (stěžovatel), popřípadě žalovaná s tím, že v takovém případě dlužník (stěžovatel) zůstává účastníkem řízení (§ 264 odst. 2 insolvenčního zákona). Stěžovatel této možnosti využil, když na základě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 5 Ads 100/2015 – 20, zdejší soud přípisem ze dne 18. 10. 2015 informoval, že trvá na pokračování řízení.

Usnesením ze dne 3. 11. 2015, č. j. 5 Ads 100/2015 – 25, poté Nejvyšší správní soud na základě žádosti stěžovatele přiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a zástupcem stěžovatele ustanovil Mgr. Pavlínu Zámečnickovou, advokátku.

Následně rozsudkem ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Ads 100/2015 – 37, Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu ze dne 29. 4. 2015, č. j. 59 Ad 16/2014 – 42, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť dospěl k závěru, že stěžovatel byl v řízení před krajským soudem předcházejícím rozhodnutí o zjištění úpadku stěžovatele a o prohlášení konkursu na jeho majetek ze zákona osvobozen od placení soudních poplatků na základě § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyly tedy dány podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

V následném řízení krajský soud žalobu usnesením ze dne 8. 4. 2016, č. j. 59 Ad 16/2014 – 76, dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, neboť ze správního spisu zjistil, že žalobou napadená rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2014, č. j. 45000/04963/14/020/RB a č. j. 45000/04978/14/020/RB, byla žalovanou v přezkumném řízení rozhodnutími ze dne 15. 10. 2014, č. j. 45000/07800/14/020/RB a č. j. 45000/08197/14/020/RB, změněna tak, že žalovaná odvolání stěžovatele zamítla a

pokračování

odvoláními napadená rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa ze dne 30. 4. 2014, č. j. 45001/013208/14/220/PE a č. j. 45001/013210/14/220/PE, potvrdila, když uznala, že tato odvolání stěžovatel podal včas. Krajský soud tedy s odkazem na příslušnou judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že je-li původní rozhodnutí správního orgánu v přezkumném řízení změněno, nastává tím situace, kdy je vydáno nové meritorní rozhodnutí, a proto z povahy věci odpadá možnost soudu přezkoumat rozhodnutí původní. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je nutno žalobu směřující proti původnímu rozhodnutí odmítnout.

Usnesení krajského soudu ze dne 8. 4. 2016, č. j. 59 Ad 16/2014 – 76, o odmítnutí žaloby napadla ustanovená zástupkyně dne 28. 4. 2016 jménem stěžovatele blanketní kasační stížností, která je předmětem nyní posuzované věci vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 5 Ads 92/2016. Ve zmiňovaném podání zástupkyně sdělila, že se jí dosud nepodařilo kontaktovat stěžovatele, aby s ním projednala možnost podání kasační stížnosti a zjistila jeho stanovisko. Z tohoto důvodu zástupkyně uvedla, že doplní kasační stížnost ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se jí podaří stěžovatele kontaktovat za účelem projednání věci a kdy jí bude zároveň umožněno nahlédnout do spisového materiálu.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala žádné důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu, ani petit, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 5. 2016, č. j. 5 Ads 92/2016 – 8, stěžovatele vyzval v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu, a co navrhuje (§ 106 odst. 1 a § 37 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel byl zároveň řádně poučen o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupkyně dne 23. 5. 2016. Poslední den stanovené měsíční lhůty tak připadl na 23. 6. 2016. V dané lhůtě ani později však stěžovatel kasační stížnost nedoplnil ani o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti nepožádal.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publikovaném pod č. 152, sv. 42 Sb. ÚS uvedl, že „(...) *tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena*“. Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o

kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnil. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti ve stanovené lhůtě není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

I v řízení o nyní posuzované kasační stížnosti pokračovalo zastoupení stěžovatele advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, kterou Nejvyšší správní soud stěžovateli ustanovil již v řízení o předešlé kasační stížnosti. Jak již však bylo řečeno, advokátka podala v nynějším řízení pouze blanketní kasační stížnost, které nebyla následně doplněna, nelze ji tedy považovat za plnohodnotný úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za něž by advokátce náležela odměna a náhrada hotových výdajů. Nejvyšší správní soud tedy ustanovené advokátce odměnu ani náhradu hotových výdajů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. června 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu